

store Bøder og Erstatning, og jeg mener derfor, at denne Lov er ikke alene vel kompliceret, men ogsaa vel vidtdreven med Hensyn til Beskyttelse.

Det er rigtigt nok, som den højtærede Minister før gjorde gældende overfor mig, at det Parti, hvortil jeg hører, ønsker at værne Udbyttet af Arbejdet for den enkelte, men den Beskyttelseslov, vi have for Forfattere og Kunstnere, værner Arbejdets Udbytte for disse Folk, og naar vi ønske at værne Arbejdsudbyttet for den enkelte, maa vi stoppe op der, hvor Samfundets Interesse kræver det. Dette Værn maa ordnes saaledes, at det ikke bliver til Skade for Samfundet. Det mener jeg, at den her foreslaaede vidtdrevne Beskyttelse meget let kan blive, og derfor betænke vi os ikke paa netop i det almenes, i Oplysningens Interesse at henstille, at det Spørgsmaal undersøges i et Udvalg, om vi ikke her ere inde paa en Vej, som i Fremtiden vil føre os for vidt. Jeg kan heller ikke ret godt forlige mig med den Tanke, at den højtærede Minister, som i høj Grad staar i Berøring med alt, som hedder Folkeoplysning, Kultur o. s. v., skulde være særlig begejstret for dette Lovforslag. Det er en Arv fra hans Forgænger, som han har maattet forelægge her, der skal endnu en Gang gøres et Forsøg paa, om vi paa dette videre Grundlag kunne slutte os til Berner-Konventionen. Jeg tror, som sagt, at dette Forslag i betydelig Grad bør modificeres, før det vedtages.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Appel): Med Hensyn til Spørgsmaalet om Tidsskriftartikler vil jeg paa ny hævde overfor det ærede Medlem, at det dog er et naturligere Forhold, at en Tidsskriftforfatter, naar han ønsker, at hans Artikel skal være tilgængelig for Dagbladene, skriver „Eftertryk tilladt“ end at have den Bestemmelse, at han, naar han ikke vil have sin Artikel ud, skal skrive „Eftertryk forbydes“. Vedtager man det sidste, gaar man ud fra, at han ikke skal have den almindelige Ret til sit Arbejde, medens man i det første Tilfælde gaar ud fra, at Manden ved Siden af, at Lovgivningen giver ham Ret til Udbyttet af sit Arbejde, kan sige: Overfor Samfundet ønsker jeg at give Frihed med Hensyn til denne Artikel, hvis Indhold det er mig om at gøre bliver kendt i vide Kredse. Det er lige saa let at skrive „Eftertryk tilladt“ som „Eftertryk forbydes“, men det er maaske ikke i Dagbladenes Interesse at faa denne lille Tilføjelse.

Det glædede mig at høre det ærede Medlem i Slutningen af sin Replik udtrykkelig nævne, at han selvfølgelig ogsaa i dette Forhold hævdede Sætningen, at en Arbejder økonomisk skal nyde godt af sit Arbejde, saa vidt det kan gøres. Men det forekommer mig rigtignok, at naar det ærede Medlem vil fastholde sin Stilling med Hensyn til Begrænsningen af Oversættelsesrettens Tidsvarighed indtil 10 Aar, har han i Sinde som Dagbladsredaktør at omgaa denne Forfatternes Ret. Jeg tror nu, at det ikke vil blive vanskeligt at komme overens med Forfatterne om Benyttelsen af deres Noveller, mindre Fortællinger og Romaner til Feuilleton, Afgiften vil sikkert ikke blive saa stor, at den i nævneværdig Grad kan genere et Dagblad. Om end jeg maa indrømme, at jeg meget nødig vil gøre Skade for god Folkeoplysning eller for en god Forbindelse mellem Læsekredsen herhjemme og fremmede Landes Forfattere, tror jeg dog, at der er god Mening i at beskytte Forfatterne. Hvis jeg uden at gaa Dagbladene for nær maa sige, at kunde denne lille Lov og dette Forbehold virke til, at man maaske med større Smag valgte sit Feuilletonstof, fordi man nu her fik en lille Afgift at betale, kunde det virke befordrende ogsaa med Hensyn til Folkeoplysningen, uden at jeg dermed vil have sagt, at alt, hvad der kommer som Feuilletonstof, er mindre lødigt. Kunde det tænkes, at det ved denne lille Afgift kunde blive noget lødigere, vilde der netop være vundet noget for Folkeoplysningen.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Marott: Jeg tror, at de Summer, det her vil komme til at dreje sig om for Dagbladenes Vedkommende, ville blive ret betydelige, hvis denne Beskyttelsesparagraf bliver vedtagen. Det gøre ogsaa de fire Presseforeninger opmærksom paa, de hævde her Bladenes og Pressens Ret overfor de Bestræbelser, som ere oppe fra den anden Side.

Naturligvis glædede det mig at høre, at den højtærede Minister vil være med til at fire lidt med Hensyn til Tidsskrifterne, idet han mener, at der kunde indsættes et „Eftertryk tillades“ over saadanne Ting, som man ønsker at faa videre ud, men det forekommer mig, at den simpleste Maade at ordne dette Forhold paa er alligevel kun at give Beskyttelse for dem, som skrive ovenover deres Artikler: „Eftertryk for-